(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 6 OF 1955).

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I beg to move—

'*That the Madras Appropriation (No. 2) Bill,*[a] 1955 (*L.A. Bill No.* 6 *of* 1955), *as passed by the Assembly, be taken into consideration*'."

DR. V. K. JOHN :—" The amount sought to be appropriated is rupees seventeen crores, forty-four lakhs and odd. May I express the hope that in the next year when supplementary Appropriation Bill is brought up, the amount will be very much less."

SRI K. BHASHYAM :—" There is no question of the amount being more or less. With the expanding activities of the Government, it is impossible to say what is going to happen hereafter."

* SRI G. KRISHNAMOORTHI :—" Mr. Chairman, Sir, let me congratulate the Government on the bold step they have taken with regard to old age provision for teachers. I should specially congratulate the Hon. Finance Minister and the Hon. Chief Minister on this very bold step. In fact I have been insisting upon old age provision for teachers for the last over 15 years. This is really a bolder step than the very bold step taken last year. The educational concession granted last year would benefit a teacher only till retirement and in the case of teachers without children, there would be no benefit whatsoever. But here is a step which recognises the service of a teacher as a national service and which fulfils my long aspiration that the body that worked should be enabled to keep life in it after retirement. Mr. Chairman, Sir, we were all very glad on seeing the first notification that pension would be granted to all teachers whose maximum salary would be within Rs. 100. But the next day the clarification came and suddenly some of our hopes were shattered and we were able to find that there was a discrimination among teachers. I do not know how the opinion crept in the Government that secondary grade teachers serving in middle schools were different from second-grade teachers as classified in the clarification. In fact the second-grade Drawing Masters and the second-grade Pandits are drawing the same salaries drawn by the secondary grade teachers in middle schools. I hope the Government would kindly go to the rescue of these teachers also as the amount that would be involved in extending this concession would be very little. Even if the salary should be higher in the case of B.T. teachers it will only work out to 30 per cent of what has been allotted now and in the case of secondary grade teachers it will only work out to 20 per cent of what has been allotted now. On the whole the Government will have to incur 50 per cent of the present allotment as extra cost, in case the Government extend the benefit to the other teachers also. I hope the Government will do this. There should not be any discrimination in the case of old age provision. Old age is common to all.

---

[a] **Printed as Appendix IV on pages 809–811 infra**

29th March 1955] [Sri G. Krishnamoorthi]

Dire necessity in old age is common to all and discrimination in the matter of old age provision cannot last long. Instead of the Government postponing the payment to the next year or the year after next, they will do well to avoid discrimination and even in this year itself very shortly in a week or two issue an order stating that this concession will be extended to all the other teachers as well. After all it is a deferred payment and Government are not going to incur all the expenditure immediately. We were rather expecting a still more explanatory statement from the Government that this old age provision has been given to the teachers recognising their service as national service in the cause of the nation. Somehow or other we were able to find a few lines in the daily newspapers that this has been calculated with reference to the average age of the teacher or some such thing and because it does not involve immediate expenditure to the Government, it has been granted. Of course, the Government have done a very bold thing. Government have recognised the teachers' service as national service and when that has been the case I think the Government will come forward boldly to extend it to the other teachers as well. I welcome this old age provision because the principle underlying this concession is a very great one. Really the status of the teacher has been enhanced. Even the shopkeeper will regard the teacher as a great person because he is paid a few rupees in his old age. The teacher will have regard from his own wife also in the house, as he will be getting Rs. 10 or Rs. 12 till he dies. So, the status of the teacher is raised. But unless and until the status of the other teachers also is raised, I think teachers will have a grievance in this respect.

"With regard to the other immediate needs of the teachers, Government need not spend a pie out of the Exchequer. They can easily collect *Guru Dakshina* now. Inasmuch as they have made education free up to the end of III Form, parents would not grudge to pay Re. 1 or Rs. 2 a month. Publishers can at least pay 25 per cent of their profits because it is the teachers who write the books. I really want that the Commercial Tax Officers be authorized under a statute to go to the publishers and declare 25 per cent of their net profits as contribution towards the teachers maintenance fund to be raised by the Government to pay the teachers house rent allowance and an increase in salary.

"As regards administrative points, I may just refer to them in one or two minutes. A lot of Government Orders are being passed with reference to the scale of pay and status of teachers. It can be said on a plain paper that people with such and such qualification will be appointed for such and such job on such and such scale. There should not be any disparity. Pay should be personal according to qualifications. In the case of manual training instructors it has been said that people who were drawing Government scales are not eligible for Government scales now as in the printed sheet of scales used for audit purposes the column

'Government scale' is left blank. In the case of the pandits there is still the question of reducing the number of periods to make them eligible for B.T. scales, and I was assured again and again on the floor of this House that it was under the active consideration of the Government. If really Government make up their mind and remove this period bar, that will be a great relief.

"Finally, I would request the Government to see that the matter of grant of Rs. 3, referred to by me recently, is dealt with by them sympathetically. Though the Committee may consider all these things, it is a matter for urgent action by the Government. The grant of this Rs. 3 is going perpetually to enrich the managements. I would request this Government to pass orders to the managements saying that the grant of Rs. 3 made in April 1954 is an additional benefit to the teacher over and above what the teacher was getting before that date. Thank you, Sir."

5 p.m SRI M. ETHIRAJULU "கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த உப வரவுசெலவு திட்டத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். நான் அதிகப்படியாக ஒன்றும் சொல்லப்போவதில்லை. சென்ற இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக இந்த வரவுசெலவு திட்டத்திலே நான் அடிக்கடி சலவைத் தொழிலாளர்களின் நலனை அதிகப்படியாக கவனிக்கும்படி குறிப்பிட்டுவந்திருக்கிறேன். அதன் சார்பாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களை பலமுறை தனிப்பட்ட முறையில் கேட்டிருக்கிறேன். அதற்கான 33 நிதியை ஒதுக்கி அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய நலனையும் அவர்களுடைய சுகவாழ்வையும் சுகாதாரத்தையும் விருத்திசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அவர்கள் பொதுமக்களுக்கு உழைக்கக் கூடிய சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு இதுவரை ஒன்றும் செய்துகொடுக்கப் படவில்லை. அவர்கள் வெய்யிலிலும் கானலிலும் காய்ந்துகொண்டு உழைப்பே லட்சியம் என பொதுமக்களுடைய துணியை சலவை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சூரிய வெப்பத்தில் காய்ந்து மிகவும் வருந்தி உழைக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களின் பரிதாபநிலையைப் பார்த்து அவர்களுக்கு இந்த டோபிகானா விஷயத்தில் சர்க்கார் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி எப்படியாவது அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்கு இந்த நன்மை செய்யாததினால், அவர்கள் சுகாதார வசதி குறைந்து கடுமையான சூரிய வெப்பத்திலே பலவிதமான தீரா வியாதியை அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. சிலருக்கு யானைக்கால் வியாதியும், கடுமையான சுரமும் எலும்புருக்கி நோயும் வருகிறது. ஆகையால் அவர்கள் அடிக்கடி இம்மாதிரியான நோயினால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் இதையெல்லாம் யோசித்து எப்படியாவது டோபிகானா ஏற்படுத்துவதற்காக கொஞ்சம் நிதி ஒதுக்கி சூரியவெப்பத்தினாலும், நோயினாலும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அதுமட்டுமல்ல. இந்த டோபிகானா விஷயத்தில் முனிசிபாலிடிகள் தான் இதற்குவேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் சட்டம் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் சர்க்கார் எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் ஒரு தாக்கீது அனுப்பி டோபிகானாவைக் கட்டாயமாக கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிசெய்தால்தான் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். நாம் ஏழை தொழிலாளர்களுக்கு பெருத்த நன்மை செய்தவர்களாவோம்.

"அடுத்தபடியாக சைதாப்பேட்டை ஆற்றிலே வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் செய்யும் தொழில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அங்கு வேலைசெய்து

கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் அவ்வளவு பேரும் இன்று இன்ஜினியரிங் காலேஜ் அறுகாமையில் கட்டியிருக்கும் மார்மலாங் அணை உடைப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் நல்ல முறையில் சலவைத் தொழில் செய்ய முடியாமல் நல்ல ஜலத்தோடு உப்புஜலம் கலந்து சலவைத் தொழிலேயே பாதிக்கிறது. இந்த அணை இன்ஜினியரிங் காலேஜினாலும் பொதுமக்களாலும் கட்டப்பட்ட ஒரு அணை அதன் நடு மத்தியில் கொஞ்சம் உடைப்பு ஏற்பட்டிருப்பதனுல் அதிலிருந்து உப்பு தண்ணீரானது இந்த ஆயிரக்கணக்கான சலவைத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய இடத்திற்கு வருவதனுல் அவர்கள் வேலை செய்யமுடியாமல் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் சர்க்காருக்கு ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுவரை சர்க்கார் ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை. நானும் நேரிலே சென்று என்ஜினியரிடமும், மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். அரசாங்கம் கல்லூரி அதிகாரிக்கு இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கச் சொன்னுல் அவர்கள் உடனடியாகக் கவனிப்பார்கள். அப்படி இல்லாவிடில் 1,000 ரூபாய் செலவுசெய்தால் இந்த உடைப்பை சரிசெய்து இதில் உப்பு தண்ணீர் பாயாதவாறு குறுக்கே அணை போடலாம் அல்லது கலெக்டருக்கு உத்தரவுவிட்டு இதை சரி செய்யலாம். இந்த உடைப்பு சரிப்படுத்தப்பட்டால்தான் சைதாப்பேட்டையிலுள்ள சலவைத் தொழிலாளர்கள் உயிர் வாழமுடியும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் அந்த இடத்தையேவிட்டு தொழில் செய்யாது மூடிவிடக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் யோசித்து உடனடியாக இவர்களுக்கு வழிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிட்டால் கார்ப்பரேஷனுக்காவது ஒரு தாக்கீது அனுப்பி இதைச் செய்யும்படியாகச் சொல்லலாம். ஆதலால் இந்த உப பட்ஜட்டிலே ஒரு 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி சலவைத் தொழிலாளர்களுடைய கஷ்டங்களை போக்க அவர்களின் நலனை கவனிக்குமாறு கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி செய்தால் ஏழை தொழிலாளர்கள் சுகாதார வசதிபெற்று நல்ல நிலைமையில் தொழில்செய்யமுடியும். இதை கைநழுவ விடக்கூடாது என்று மிகப்பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக ஜில்லா கலெக்டருக்கு அதிக பவர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கலெக்டர் தங்களை கடவுள் என்றே நினைத்துக்கொண்டு பொது மக்களின் குறைகளை சரியாக கவனிக்காமல் இருந்து வருகிறார்கள். பொதுமக்களுடன் நன்கு பழகுவது கிடையாது. ஆகவே சர்க்கார் கலெக்டர் என்ற பெயரை மாற்றவேண்டும். அது வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியில் வைத்த பெயரானதால் அதை எடுத்துவிட்டு அவர்களுக்கு District Administrator என்று பெயரை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி செய்தால்தான் பொதுமக்களுக்கும் அவர்கள் பெரிய ஆபீசர்கள் அல்ல என்று பயமில்லாமலே நெருங்குவார்கள். ஜனங்களுக்கும் இப்பொழுது இருக்கும் மனப்பான்மையும் மாறும். அப்பொழுதுதான் மக்களிடத்திலும் சுமுகமாக பழகவேண்டுமென்று மனப்பான்மை ஏற்படும்.

“மேலும் கலெக்டர் தாலூகா ஆபீசுக்குச் சென்று சோதனைபோடுவது கூடகிடையாது. பொதுவாக அவர்கள் தாலூக்கா ஆபீசுக்கு சென்று சோதனைபோடாமல், சோதனை போட்டதாக குறிப்பில் எழுதி வருகிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணத்தின்போது திடீர் சோதனை செய்தால் தெரியும்.

“குறிப்பாக இந்த டோபிகானா விஷயத்தில் நன்றாக கவனம் செலுத்தி அவர்களுக்கு ஓரளவு நிதி ஒதுக்கி சுகாதாரவசதி செய்வதோடு முக்கியமாக சைதாப்பேட்டை தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை உடனடியாக மாற்றி அமைக்க உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI T. PURUSHOTHAM :—“Just a word, Sir, as we are on the last stage of the budget. I rise to congratulate the Hon. Sri C. Subramaniam on his sound financial policy and able and efficient administration of the finances of this State.”

SRI MOHAMED RAZA KHAN :—" That should come from this side! "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I have nothing more to say. I shall certainly look into the matters referred to by the hon. Member Sri M. Ethirajulu. But it is not such an easy thing. As a matter of fact at Coimbatore we put up these dhobi khanas in many places. We found it difficult to persuade these workers to go and occupy them. It is not merely a question of putting up dhobi khanas. They think that they should go only to their traditional places where they have been washing clothes. But still this is a problem which has got to be tackled not only with reference to washermen but also with reference to various workers in various towns and villages. It will always be the endeavour of the Government to see that those people who work for the community are better provided for.

" As far as the debate on the supplementary grants are concerned, we have been off the mark, and I do not think there is any need for any reply from me. The only thing is that Dr. John said that next year the demand should be less, and Sri K. Bashyam has given a fitting reply to Dr. John. Unless Dr. John wants the Government not to take up the many schemes for the improvement of this State, he cannot expect the Government not to bring forward supplementary budgets. On the other hand we should take up many more new schemes for execution and come forward with supplementary budgets.

" I thank you, Sir, and the House for the co-operation that has been given in passing this Bill."

MR. CHAIRMAN :—" The question is—

' That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 6 of 1955), as passed by the Assembly, be taken into consideration '."

The motion was carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

' That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 6 of 1955), as passed by the Assembly, be passed '."

MR. CHAIRMAN :—" The question is—

' That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 6 of 1955), as passed by the Assembly, be passed '."

The motion was carried and the Bill was passed.